

РЕШЕНИЕ

№ 13198

гр. София, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ

при участието на секретаря БИЛЯНА ЕМ. ПЕТРОВА
като разгледа докладваното от КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ Гражданско дело № 20231110119413 по описа за 2023 година

Производството е образувано по подадена искова молба, с вх. 101448/11.04.2023 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/ от ищеца **С. Б. П., с ЕГН *******, с адрес: гр. София, кв. „Орландовци”, ул. „Христо Трайков” №7 *чрез процесуалния си представител адв. Р. С., САК, с адрес за призоваване: гр. София, ул. „Зорница” №2, ет.1, офис 1* срещу ответника **Център за спешна медицинска помощ – София /ЦСМП-София/, с БУЛСТАТ *****, представлявано от д-р Георги Гелев-директор, със съдебен адрес: гр. София, бул. „Васил Левски” №129. С исковата молба са предявени при условията на обективно кумулативно съединяване конститутивни **искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ** за признаване на уволнението, наложено със Заповед ЗД №75/21.02.2023 г. на работодателя, за незаконно и неговата отмяна, **с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ** за възстановяване на предишната работа - „шофьор на линейка” в ЦСМП-София, **осъдителен иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, във вр. чл. 225 КТ** за заплащане на обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа поради уволнението, ведно със законната лихва, както и **иск по чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ**, за поправка на основанието за уволнение, вписано в трудовата книжка.

Ищецът С. П. твърди, че през 2006 г. е бил назначен на длъжност „шофьор линейка” към Център за спешна медицинска помощ –гр. София, като повече от 17 години изпълнявал трудовите си задължения честно и съвестно, въпреки огромното натоварване и тежкия стрес, с които била свързана неговата професия.

В исковата молба се излагат твърденията, че през месец февруари разбрал, че д-р Даниел Кировски е завел жалба, описана като такава в Заповед №75/21.02.2023 г. под № 97-00-4/14.02.2023 г. до директора на ЦСМП-София, със съдържанието на която жалба ищецът не бил запознат, но работодателят му поискал писмени обяснения относно негова лична кореспонденция с въпросния жалбоподател, която ищецът твърди, че е осъществил извънработно време. Ищецът П. посочва, че не е отрекъл, че в личната си кореспонденция, която счита, че е осъществена извънработно време и извън кръга на упражняваната от него трудова дейност, е реагирал емоционално спрямо д-р Кировски, тъй като бил дълбоко

провокиран от негови изявления в социалните мрежи, които били разпалвали етническа омраза и насаждали неприятелски междусъседски отношения. Прилага се към исковата молба снимка-извадка, която твърди, че е от профил на д-р Кировски в социална мрежа с текст, „който бил публикуван след побоя на секретаря на клуб „Цар Борис Трети” в Охрид” и от това било видно, че д-р Кировски провокирал етническо напрежение и вражда. Ищецът допълва, че не съществувала законова забрана да изразява лично мнение спрямо действия на определени лица в персонална кореспонденция и разговори, която да представлявала причина за налагане на дисциплинарни наказания, като твърди, че подобно наказание го дискриминирало и ограничавало гражданските му права. Изложени са твърденията, че в резултат на горното му е било наложено най-тежкото дисциплинарно наказание – уволнение – без наличие на предходни наказания, които да обуславят тази тежест, като със Заповед № ЗП-10/21.02.2023 г. на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ трудовото правоотношение на ищеца било прекратено.

Ищецът счита, че дисциплинарното уволнение било изцяло незаконно и следвало да бъде отменено от съда, като излага следните съображения. Посочва, че за да се наложи най-тежкото наказание – дисциплинарно уволнение, работодателят е длъжен да прецени тежестта на нарушението и да съобрази наличието/липсата на предишни провинения, като такива ищецът твърди, че до момента нямал. Според ищцовата страна в Заповед №75/21.02.2023 г. се твърдя, че С. П. имал „трайно обидно и непристойно поведение към колегите” видно от рапорт, с вх.№Р-У/13.02.2023 г. и докладна, с вх. №75-124/13.02.2023 г., с които ищецът твърди, че не бил запознат, въпреки че изрично бил настоял за това, като не му било ясно съдържанието на двата документа и кой бил техният автор. Допълва, че заповедта съдържала текст, според който цялостното отношение на ищеца към хората, с които седемнадесет години работел, влошавало работната обстановка и водело до „разложение на добрите отношения в колектива”, като ищецът категорично отрича това.

На следващо място, в исковата молба се посочва, че в Заповед №75/21.02.2023 г. се твърдяло, че С. П. е нарушил чл. 14, ал. 1 от Етичния кодекс на служителите на ЦСМП-София, поради което било счетено, че е налично неизпълнение на други трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение – чл. 187, ал. 1, т.10 от КТ, като ищецът твърди, че не бил запознат с текста на Етичния кодекс, поради което не можело да му се вмени въпросното неизпълнение. Заявява се от ищцовата страна, че по този начин С. П. бил дисциплинарно уволнен, без да имало наличие на каквито и да е основания и извън възможността му да се защити по надлежния ред.

В исковата молба се излагат твърденията, че с Искане, с вх. №М-3/21.03.2023 г. до директора на ЦСМП-София – д-р Гелев и на основание чл. 128а, ал. 1 от КТ ищецът още веднъж бил настоял да му бъдат предоставени жалбата на д-р Кировски, цитирания рапорт, с вх.№Р-У/13.02.2023 г. и докладна, с вх. №75-124/13.02.2023 г., тъй като не бил запознат с тях и не знаел кое е обусловило налагането на дисциплинарното наказание. Допълва се от ищцовата страна, че в резултат на това е получено Писмо, с изх. №95-18/30.03.2023 г. на ЦСМП, с което на ищеца му се отказвал достъпът до тези документи и се твърдяло, че единствено по съдебен ред бил могъл да се запознае с тях. Ищецът допълва, че счита, че гражданските му права и в частност правото му на труд били грубо погазени.

Ищецът П. претендира направените по делото разноси.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил **Отговор на исковата молба**, с вх. №120313/02.05.2023 г. по описа на СРС, **подаден от ответника Център за спешна медицинска помощ – София /ЦСМП-София/, с БУЛСТАТ *****, представлявано от д-р **Георги Гелев-директор**, със съдебен адрес: **гр. София, бул. „Васил Левски” №129** *чрез пълномощника гл. юрк. Галин Стоянов*, с който се оспорват предявените искове като неоснователни, като излага подробни доводи в тази насока.

Ответникът твърди, че оспорваните Заповед ЗД №75/21.02.2023 г. на директора на

ЦСМП-София, с която е наложено на ищеца дисциплинарно наказание „уволнение“ за допуснато от него тежко нарушение на трудовата дисциплина по смисъла на чл. 190, ал. 1, т.7 във връзка с чл. 187, ал. 1, т.10 от КТ и Заповед №ЗП-10/21.02.2023 г. на директора на ЦСМП-София, с която било констатирано възникналото чрез връчването на заповедта за дисциплинарно наказание прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ са издадени от компетентен орган съгласно чл. 192, ал. 1 от КТ – директорът на ЦСМП-София.

В отговора на исковата молба се излагат твърденията, че със Заповед ЗД №75/21.02.2023 г. на директора на ЦСМП-София ищецът е наказан с дисциплинарно наказание „уволнение“ поради допуснато от него тежко нарушение на трудовата дисциплина на основание чл. 190, ал. 1, т.7 и чл. 187, ал. 1, т.10 от КТ, изразяващо се в неспазване на професионално-етичните норми на поведение при изпълнение на служебните задължения и в частност на чл. 14, ал. 1 от Етичния кодекс на служителите на ЦСМП-София. Посочва се, че с оглед спазване на разпоредбата на чл. 193, ал. 1 от КТ преди налагането на дисциплинарното наказание работодателят-ответник е поискал от работника-ищец обяснение за допуснатото от него нарушение, като такова е депозирано от работника до директора на ЦСМП-София, с вх. №97-00-7-1 от 17.02.2023 г.

Ответникът твърди, че от доказателствата по дисциплинарната преписка се установявало, че ищецът е бил запознат с всички факти около разследваното дисциплинарно нарушение, като работодателят бил обезпечил реалната му възможност да бъде изслушан по тях. Посочва се от ответната страна, че било видно от съдържанието на обясненията на ищеца, че работникът П. е разбрал в пълнота по кои факти трябва да бъде изслушан, разполагал е с разумен срок според обстоятелствата и се е възползвал изцяло от правото да изложи подробното си становище по случая, предвид което било неоснователно оплакването в исковата молба, че ищецът не бил наясно за какво е наказан и че било ограничено правото му на защита. Ответникът твърди още, че работникът е бил запознат със съдържанието на съответните документи (жалба, рапорт и докладна), когато определен служител на ЦСМП-София бил предал на работника разпореждането на директора за получаване на писмени обяснения по тях, като този служител бил икономист управление на персонала.

На следващо място, в отгора на исковата молба се посочва, че заповедта била надлежно мотивирана съобразно изискването на чл. 195 от КТ, като в нея били посочени всички индивидуализиращи нарушението обстоятелства от обективна и субективна страна. Ответникът твърди, че процесното нарушение се изразявало в това, че *„съгласно жалба от д-р Даниел Кировски до директора на ЦСМП-София, заведена с вх. №97-00-4/14.02.2023 г. се установява, че на 10.02.2023 г. шофьорът С. Б. П. е изпратил до д-р Кировски обидни съобщения на неговия смартфон по приложението Viber със следното съдържание: „Ей долен шиптър“, „Ти къде се намираш бе“, „А аз ли ще ти пазя гърба бе боклук“, „Ти не си мъж ти си п****“, „Ти не си имаш бе обади се бе боклук“ (правописът и пунктуацията са запазени)“*. Ответната страна допълва, че в обясненията си шофьорът П. твърдял, че *„в извън работно време всеки има право да изразява мнение в приложенията за разговори и съобщения“*. Ответникът посочва още, че използваните от С. П. изрази били изключително обидни, проява били на крайно неуважение и накърнявали достойнството на засегнатия, като представлявали сериозна обида за д-р Кировски на база произхода му, тъй като докторът бил от Северна Македония, а там изразът „долен шиптър“ се бил наложил с изключително негативно значение.

С отговора на исковата молба се излагат твърденията, че с действията си С. П. е допуснал сериозно нарушение на чл. 187, ал. 1, т. 10 от КТ – неизпълнение на други трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение във връзка с нормата на чл. 14, ал. 1 от Етичния кодекс на служителите в ЦСМП-София. Допълва се, че съгласно

тази норма в отношенията с колегите си служителят проявява уважение, коректност и толерантност, като не допуска поведение, което накърнява достойнството и правата на отделната личност, а използваните от С. П. изрази били изключително обидни, проява на крайно неуважение и накърнявали достойнството на засегнатия. Ответната страна счита, че с поведението си С. П. е поставил ръководителя на медицинския екип, с когото работи – д-р Кировски, в унижителна ситуация, като бил накърнил неговия професионален авторитет и било засегнато личното му достойнство с използване на оскърбителни изрази, като се допълва, че шофьорът на санитарния автомобил няма право да демонстрира такова поведение към колегите си, макар и в извънработно време. Посочва се още, че по силата на длъжностната характеристика на ищеца, шофьорът на линейка при изпълнение на работата си е непосредствено подчинен именно на лекаря – ръководител на медицинския екип.

Ответникът твърди, че поведението на ищеца било в разрез с професионално-етичните норми на поведение, за спазването на които той се е задължил по силата на Етичния кодекс. Посочва се, че задължението на ищеца да познава и спазва следва по силата на Раздел V, т. 3, подточка 2 от последната длъжностна характеристика, връчена на ищеца на 17.05.2021 г., като неспазването на Етичния кодекс представлявало нарушение на трудовата дисциплина по чл. 187, ал. 1, т. 10 от КТ. Последният Етичен кодекс, който действал в ЦСМП-София бил от 16.09.2013 г. Допълва се от ответната страна също така, че във всички варианти на длъжностни характеристики, които са били връчвани на ищеца от 2006 г. до 2023 г., когато същият е работил при ответника, е фигурирало задължение за работника да познава Етичния кодекс. Излага се твърдението, че на общодостъпно и видно място в стаята на техник-механиците ЕАТ /която шофьорите посещавали по два пъти на смяна/ е монтирана специална поставка, на която постоянно е на разположение надписана папка, съдържаща всички вътрешни нормативни и административни актове и документи, с които задължително трябва да са запознати шофьорите в ЦСМП-София, в това число и Етичния кодекс. Предвид това било неприемливо твърдяното от ищеца, че същият не е запознат с Етичния кодекс.

Ответникът твърди, че при издаването на процесната заповед е съобразена разпоредбата на чл. 189 от КТ за съответствие на вида на наказанието с тежестта на нарушението, като изложените в исковата молба възражения били неоснователни. Посочва се още от ответната страна, че в конкретния случай като утежняващи дисциплинарната отговорност обстоятелства са отчетени характерът на работата и дейността на работодателя, поведението на служителя и изключително неблагоприятните последици на извършеното нарушение върху трудовия процес и организацията на работата на медицинския екип, като дейността на центровете за спешна медицинска помощ се осъществява на екипен принцип на работа. Ответникът счита, че утежняващо обстоятелство е и отчетеното трайно обидно и непристойно поведение на С. П. към колегите му, което било видно от рапорт, с вх. №Р-У/13.02.2023 г. и докладна, с вх. №75-124/13.02.2023 г. Предвид това осъщественото деяние и цялостното отношение на шофьора към хората, с които работи без значение дали е в рамките на или извън работното време, засягало д-р Кировски и колегите на ищеца и водело до влошаване на работната обстановка и разложение на добрите отношения в колектива. Изтъква се, че всяко отклонение от тази здравословна работна среда засягало съществено възможността на работодателя ЦСМП-София да осъществява основните си функции, както и че отношението на ищеца към лекаря от екипа представлява заплаха за нормалната работа на всеки друг медицински екип, в който ищецът е включен да работи, а не само в този на д-р Кировски. Ответникът допълва, че се откроявала липса на каквато и да е била критичност на ищеца към собственото му поведение, липса на съжаление за стореното и дори пренебрежително отношение. Излага се твърдението, че обстоятелството, че ищецът бил реагирал емоционално на пост на д-р Кировски в социалните мрежи, с който според ищеца се разпалва етническа омраза, не било доведено до знанието на работодателя и липсва в дадените от работника обяснения. Предвид гореизложеното, ответникът оспорва

претенциите на ищеца.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и доказателствата по делото намира за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, а се установява и от представените писмени доказателства – Трудов договор №171/26.10.2006 г. /л.39 от делото/, че на 26.10.2006 г. е сключен срочен трудов договор за период от 6 месеца при пълно работно време между ищеца С. П. и ответника-Център за спешна медицинска помощ-София /ЦСМП-София/, по силата на който работодателят ЦСМП-София възлага, а работникът приема да изпълнява длъжността „шофьор сан. линейка”, като работникът е длъжен да постъпи на работа на 01.11.2006 г. От представения на л. 40 Трудов договор №67/25.04.2007 г. се установява, че на 25.04.2007 г. е сключен между ищеца П. и ответника ЦСМП-София срочен трудов договор за период от 1 година при пълно работно време, по силата на който работодателят ЦСМП-София възлага, а работникът П. приема да изпълнява длъжността „шофьор сан. линейка”, като работникът е длъжен да постъпи на работа на 01.05.2007 г.

Видно от приложения на л. 41 от делото – Трудов договор №72/23.04.2008 г. между страните – работника С. П. и работодателя ЦСМП-София е съществувало безсрочно трудово правоотношение, възникнало със сключването на Трудов договор № 72 от 23.04.2008 г., по силата на което ищецът е заемал при ответника-работодател длъжността „шофьор на линейка“ при пълно работно време.

От представеното на л. 6 Допълнително споразумение №ТД 741/17.02.2021 г. се установява, че считано от 01.01.2021 г. основната месечна заплата на С. П. при ответника-работодател за длъжността „шофьор линейка” е 1120,00 лв., като е посочено, че трудов стаж и професионален опит – 25,00% и нощен труд – 1.00/час.

По делото е приложена на л. 59 Жалба от 10.02.2023 г., с вх.№97-00-4/14.02.2023 г. по описа на ЦСМП-София от Даниел Кировски, лекар I бригада до директора на ЦСМП-София. В жалбата д-р Кировски моли да се вземат мерки срещу шофьора С. П. от I бригада, като се посочва, че П. непрекъснато, когато д-р Кировски му каже да свърши нещо по работа, го обижда на расова основа. Като се допълва, че на 10.02.2023 г. в 16:20 часа д-р Кировски е получил съобщения: „Ей „долен шиптър””, за което имало доказателства, които се намирали в личния телефон на Кировски. Посочва се още в жалбата, че С. П. пише на д-р Кировски – „*ти не си мъж. Аз ли ще ти пазя гърба пътко.*” Също така се заявява в жалбата, че С. П. обижда не само д-р Кировски, но и другите си колеги, като това било системно.

Към жалбата е приложена разпечатка на изпратените от С. П. до д-р Кировски съобщения, която разпечатка е приложена на л. 60 от делото.

По делото не е спорно, нито пък има твърдения на страните в противния смисъл, предвид което съдът приема, че тези съобщения действително са написани от С. П. до Даниел Кировски чрез приложението Viber на 10.02.2023 г. Видно от представената кореспонденция шофьорът на линейка С. П. е написал до лекаря и свой колега в ЦСМП-София д-р Даниел Кировски следните писмени съобщения, както следва:

- „Ей долен шиптър” в 16:21 ч.
- „Хората си дали образование бе” в 16:22 ч.
- „Ти къде се намираш бе” в 16:22 ч.
- „А аз ли ще ти пазя гърба бе боклук” в 16:24 ч.
- „Ти не си мъж ти си пътка” в 16:26 ч.
- „Ален” в 16:29 ч.
- „Ти не си имаш бе обади се бе боклук” в 16:30 ч.

Съдът приема, че написаните съобщения от С. П. до Даниел Кировски представляват обидни думи, които целят да засегнат честта, достойнството, авторитета и доброто име на лекаря Кировски, както и да създадат у Даниел Кировски неприятни чувства, които да

засегнат личността му. Употребените от С. П. думи и изразни средства „долен шиптър“, „боклук“ – два пъти, „Ти не си мъж ти си путка, „бе“, съдържат обидни квалификации, насочени към Даниел Кировски с оглед обясненията на посочените думи в Тълковния речник и общоприетото им съдържание в обществото, като по този начин е унижено чувството за лично достойнство на засегнатия Кировски. Те са израз на отрицателна оценка за личността на лекаря Кировски от страна на ищеца и унижават чувството за лично достойнство на засегнатия. С тези си действия ищецът е изразил своето презрително отношение към личността на Даниел Кировски и то по начин противоречащ на морала.

Ноторно известно е, че в българския език думата „шиптър“ е с негативен оттенък и се използва като обида, въпреки че с тази дума се назовават албанци. В българския език тази дума „шиптър“ често се използва с пейоративен оттенък и като оскърбление, какъвто е и настоящият случай с оглед на това, че по делото се установява, че Даниел Кировски е родом от гр. Струмица, Република Северна Македания. Употребеното прилагателно „долен“ в процесния случай е да характеризира човека като такъв, който има ниски морални качества, лош, непочтен, низък. Използваната от С. П. дума „боклук“ по адрес на Даниел Кировски означава лице, което е негодно, няма никаква ценност и което е загубило качествата си. Употребеният израз „Ти не си мъж ти си п*****“ е използван в смисъл, охарактеризиращ Даниел Кировски в лично и професионално качество като неприятен, некоректно постъпващ човек и такъв със самоцелно маниерно държание.

Несъмнено чрез тези думи и изрази, изразът „бе“, както и чрез употребените изречения „А аз ли ще ти пазя гърба бе боклук“, „Хората си дали образование бе“, „Ти къде се намиращ бе“, ищцът е изразил своето презрително, негативно отношение към личността на Даниел Кировски, по начин, противоречащ на приетите в обществото морални норми за нормално човешко общуване, за зачитане на честта и достойнството на другите. По делото е категорично доказано, че тези обидни думи са били възприети от техния адреса-Даниел Кировски, който е уведомил и общия работодател на двамата ЦСМП-София чрез директора.

По делото е приложен на л. 57 Рапорт, с вх.№Р-У/13.02.2023 г. по описа на ЦСМП-София от Кристина Манчева, медицинска сестра – I бригада до Директора на ЦСМП-София, видно от който е съобщено за недопустимо държание от страна на С. П.. Посочва се, че години наред С. П. си позволява да обсъжда и обижда колегите си зад гърба им, както и че П. си позволява в дни на почивка, в нетрезво състояние да звъни по телефоните и да се държи непристойно. Допълва се, че С. П. разпространява обидни слухове и неверни данни, което било обидно.

Представена е на л.58 Докладна, с вх.№75-124/13.02.2023 г. по описа на ЦСМП-София от Радоствета Христова, медицинска сестра в I бригада до Директора на ЦСМП-София, в която се докладва поведението на С. П.. Посочва се, че П. коментира свързани с компетентността на диспечерите, изказване на мнение за начина на подаване на сигналите. Посочва се още нежелание за оказване на помощ и съдействие към лекар от неговия екип, което било чуто при телефонен разговор по време на дежурство.

По делото е представен на л. 62 Обяснение, с вх. №97-00-4-1/17.02.2023 г. по описа на ЦСМП-София, дадени от С. Б. П., шофьор I-ва смяна, в които се посочва от работника, че повече от две години работи с д-р Кировски, не е имало конфликт с него и му е помагал винаги. Работникът П. заявява, че в извънработно време всеки има право да изразява мнение в приложенията за разговори и съобщения.

По делото не е спорно, а се установява от събраните писмени доказателства /Заповед ЗД №75/21.02.2023 г. – л.63 и Заповед №ЗП-10/21.02.2023 г. – л. 64/, че на 22.02.2023 г. трудовото правоотношение на ищеца С. П. е прекратено поради наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ със Заповед ЗД №75/21.02.2023 г. на Директора на ЦСМП-София, връчена на ищеца П. на 22.02.2023 г.

Като основание за прекратяване на трудовото правоотношение в Заповед № ЗП-

10/21.02.2023 г. на Директора на ЦСМП-София е посочено правно основание чл. 330 ал. 2 т. 6 от КТ и наложено дисциплинарно наказание „уволнение” на основание Заповед ЗД №75/21.02.2023 г. Със Заповед ЗД №75/21.02.2023 г. работодателят е наложил на работника С. П. дисциплинарно наказание „уволнение”, за това, че от жалба от д-р Даниел Кировски до директора на ЦСМП-София, заведена с вх. №97-00-4/14.02.2023 г. се установява, че на 10.02.2023 г. шофьорът С. Б. П. е изпратил до д-р Кировски обидни съобщения: „Ей долен шиптър”, „Ти къде се намираш бе”, „А аз ли ще ти пазя гърба бе боклук”, „Ти не си мъж ти си п*****”, „Ти не си имаш бе обади се бе боклук” (правописът и пунктуацията са запазени). В процесната заповед се посочва, че с действията си С. Б. П. е допуснал сериозно нарушение на чл. 187, ал. 1, т. 10 от КТ – неизпълнение на други трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение във връзка с нормата на чл. 14, ал. 1 от Етичния кодекс на служителите в ЦСМП-София. Освен гореописаното от работодателя нарушение в процесната заповед са отчетени и обстоятелствата, при които е извършено, както и трайното обидно и непристойно поведение на С. П. към колегите му, видно от рапорт, с вх. №Р-У/13.02.2023 г. и докладна, с вх. №75-124/13.02.2023 г., като се изтъква от работодателя, че всичко това води до влошаване на работната обстановка и разложение на добрите отношения в колектива.

По делото са представени от ответника 4 броя длъжностни характеристики, действали в периода на съществуване на трудово правоотношение между страните. Последната Длъжностна характеристика за длъжността „шофьор на линейка” в ЦСМП-София /л. 53-56/ е връчена на 17.05.2021 г. на С. П. срещу подпис, като същата касае процесния период. Видно от съдържанието на документа – в т.36 е регламентирано задължение за работника П. да спазва професионално-етичните норми на поведение при изпълнение на служебните си задължения. От длъжностната характеристика се установява, че изпълняващият длъжността трябва да познава Етичния кодекс на ЦСМП-София /Раздел V, т. 3, подточка 2/.

От представения на л. 65 до л. 69-гръб Етичен кодекс на служителите в ЦСМП-София, в сила от 16.09.2013 г., се установява, че съгласно чл. 14, ал. 1 *„В отношенията с колегите си служителят проявява уважение, коректност и толерантност, като не допуска поведение, което накърнява достойнството и правата на отделната личност”*.

По делото е представена разменена между страните писмена кореспонденция, от която се установява, че с Искане, с вх. №М-3/21.03.2023 г. по описа на ЦСМП-София до директора на ЦСМП-София – д-р Гелев и на основание чл. 128а, ал. 1 от КТ ищецът П. е настоял да му бъдат предоставени цитираните в Заповед 75/21.02.2023 г.: жалбата от д-р Даниел Кировски, заведена с вх. №97-00-4/14.02.2023 г., Рапорт, с вх. №Р-У/13.02.2023 г. и Докладна, с вх. №75-124/13.02.2023 г., тъй като същите не били предоставени на П. в процедурата преди налагането на дисциплинарното наказание.

В Писмо, с изх. №95-18/30.03.2023 г. по описа на ЦСМП-София на директора на ЦСМП-София до С. П. се посочва, че П. е бил запознат със съдържанието на изисканите документи, когато служителят на ЦСМП-София е предал разпореждането на директора за получаване на писмените обяснения преди налагане на дисциплинарното наказание. Допълва се, че исканите от П. документи евентуално биха могли да му бъдат предоставени в хода на съдебно производство, в случай че П. обжалва наложеното му дисциплинарно наказание и свързаното с него прекратяване на трудовото правоотношение.

По делото са събрани гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетеля Даниел Кировски, родом от гр. Струмица в Република Северна Македания, български гражданин, работещ при ответника ЦСМП-София. От показанията на свидетеля Кировски се установява, че Даниел Кировски живее на територията на Република България повече от 17 г., като същият работи в Център за спешна медицинска помощ от две години на длъжност лекар. Свидетелят съобщава, че познава от две години С. Б. П., който е негов шофьор.

Твърди, че го е разтревожило поведението на С. П. - на неговите разпореждания като шеф на екипа. Ситуацията ескалирала от страна на шофьора П. към лекаря Даниел Кировски, когато П. отправил тежки обидни думи, които нарушили неговото достойнство и репутация. Свидетелят заявява, че думите са следните: „Пазил съм ти гърба“, „Ти какъв си“ и „Не си мъж“. Свидетелят допълва, че не може да каже какво е тълкувал П. и какъв е поводът, за да го направи това. Съобщава се от свидетеля, че по време на работа със С. П. е бил подложен на системен тормоз, като посочва следния пример: от централата казват, че трябва да се превози пациент за друга болница - С. П., обаче, самоволно решава да превози пациента, не до посочената от централата, а избрана от него болница. Свидетелят Кировски допълва, че П. не се вслушва в неговите разпореждания, не съдейства на екипа, защото заплатата му е малка. Твърди се от свидетеля, че „една нощ в 3 часа през нощта ме заплаши с убийство“. Даниел Кировски допълва, че е търпял, за да може да се работи в екип, за да спасяват животи на пациенти, за да няма напрежение. Опитвал се е да го разбере, за да не стига да подава жалба. Съобщава се, че не е издържал и подадал жалба. Свидетелят твърди, че С. П. е отказвал да съдейства на екипа в спешни ситуации.

Съдът счита, че свидетелските показания на Даниел Кировски са безпротиворечиви, съответстват на останалите правдиви доказателства по делото, поради което същите следва да бъдат кредитирани изцяло.

По делото е разпитан и свидетелят Валери Кузманов Иванов, който работи при ответника ЦСМП-София и е председател на Синдикат за защита за гр. София и София-окръг. От показанията на Валери Иванов се установява, че свидетелят Иванов работи при ответника на длъжността шофьор, като същият познава от 20 години С. П., още преди да започне да работи в Центъра за спешна медицинска помощ. Свидетелят Иванов твърди, че С. П. си е изпълнявал добросъвестно задълженията през цялото време, като не бил чул да обижда някого и да създава неприятности, които да водят до влошаване на работната обстановка. Свидетелят Иванов допълва относно тези обиди, че това са инсинуации на Центъра за спешна медицинска помощ.

Съдът счита, че свидетелските показания на Валери Иванов са безпротиворечиви, но не съответстват на останалите правдиви доказателства по делото в частта относно отправените обиди от С. П. към д-р Кировски, както и съществуващата влошена работна обстановка в резултат на поведението на ищеца, поради което свидетелските показания следва да бъдат кредитирани частично. Предвид това съдът не формира релевантни фактически изводи по отношение посочените въпроси.

Съдът, като взе предвид установената фактическа обстановка и доводите на страните, намира за установено от правната страна следното:

Доказателствената тежест за установяване законността на уволнението пада върху работодателя, който трябва да докаже законното упражняване на потестативното право да уволни работника/служителя. Законността на едностранното прекратяване на трудовото правоотношение е обусловена от спазването на процедурата по налагане на дисциплинарно наказание, която цели да обезпечи правото на защита на наказвания работник/служител. Съгласно разпоредбата на чл. 193, ал. 1 от КТ преди да наложи дисциплинарно наказание работодателят е длъжен да изслуша работника/служителя или да приеме писмените му обяснения и да събере и оцени посочените от него доказателства, което е сторено в процесния случай.

По делото се установява, че работодателят-ответник е поканил ищеца П. да даде писмени обяснения, във връзка с постъпилите до директора на ЦСМП-София: *Жалба от 10.02.2023 г., с вх.№97-00-4/14.02.2023 г. по описа на ЦСМП-София от Даниел Кировски; Репорт, с вх.№Р-У/13.02.2023 г. по описа на ЦСМП-София от Кристина Манчева, медицинска сестра – I бригада; Докладна, с вх.№75-124/13.02.2023 г. по описа на ЦСМП-София от Радоевца Христова, медицинска сестра в I бригада* - видно на които е поставена

резолюция от директора на ЦСМП-София: „Писмени обяснения”.

Неоснователно е твърдението на ищеца П., че не е бил запознат с тези три документа и не е знаел кое е обусловило налагането на дисциплинарното наказание, тъй като от дадените от него писмени обяснение ясно проличава, че С. П. добре е разбрал за какви нарушения на трудовата дисциплина са му поискани обяснения. Това е така тъй като в дадените от С. П. обяснения, с вх. №97-00-4-1/17.02.2023 г. по описа на ЦСМП-София, за които е разполагал с достатъчно време за депозиране, изрично е цитирано името на д-р Кировски, който е подал жалбата и се посочва от работника, че повече от две години работи с д-р Кировски и не е имало конфликт с него, като му бил помагал винаги. Освен това работникът П. посочва, че в извънработно време всеки има право да изразява мнение в приложенията за разговори и съобщение. Всичко това води до единствения възможен извод, че работникът е бил запознат преди депозиране на обясненията си с тези три документа, след като от анализа на обясненията ясно проличава, че същият се защитава срещу наведените в документите твърдения за нарушения, извършени от П..

На следващо място, следва да се посочи, че законът не предвижда изискване за съответна форма, в която да бъдат изискани тези обяснения, като работодателят не е длъжен да уведомява служителя/работника, че е започнал процедура по ангажиране на дисциплинарната му отговорност. Единственото нормативно задължение по реда на чл. 193, ал. 1 КТ е, когато на работодателя станат известни обстоятелства за нарушаване на трудовата дисциплина, да поиска писмени или устни обяснения от служителя, без да е необходимо да са посочени обективните и субективните елементи на изпълнителното деяние или правната му квалификация. Достатъчно е по разбираем за работника начин да бъде изложено за какво нарушение на трудовата дисциплина се изискват обясненията, какъвто е и настоящият случай.

В депозираните до работодателя обяснения от С. П. липсва искане за събиране на някакви доказателства, като по отношение на направени от работника оспорвания, *че не е имало конфликт между С. П. и Даниел Кировски, както и че в извънработно време всеки има право да изразява мнение в приложенията за разговори и съобщение* следва да бъде посочено, че работодателят не е длъжен да възприема защитната позиция на работника, като очевидно налагането на дисциплинарно наказание свидетелства, че наказващият орган не е приел обясненията за оневиняващи.

С оглед на изложеното, съдът намира, че работодателят е спазил задълженията си по чл. 193, ал. 1 от КТ.

На следващо място, съгласно чл. 195, ал. 1 от КТ дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочват нарушителят, нарушението и кога е извършено, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага. Заповедта следва да е мотивирана, като императивната законова разпоредба изисква точно излагане на фактическите основания за дисциплинарното уволнение, което предпоставя защитата на работника/служителя, който трябва да знае за какво нарушение на трудовата дисциплина се налага наказанието, а от друга страна, по този начин се очертава предметът на съдебния контрол за законосъобразност в случай на съдебно оспорване на дисциплинарното наказание. Изискването за мотивиране е въведено и с оглед на установеното в чл. 189, ал. 2 от КТ правило за еднократност на наказанието, а също така и с оглед необходимостта от преценка за спазване на сроковете по чл. 194 от КТ. Затова когато изложените в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание мотиви са достатъчни, за да удовлетворят тези изисквания, заповедта отговаря на изискванията на закона. От приобщената по делото Заповед ЗД №75/21.02.2023 г. е видно, че на ищеца С. П. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Дисциплинарната отговорност на работника е осъществена от надлежен орган на работодателска власт по чл. 192, ал. 1 от КТ, за което обстоятелство страните не спорят.

В издадената заповед работодателят по ясен и разбираем начин е описал вмененото на ищеца П. нарушение на трудовите задълженията, времето на извършването му, както и основанията за налагане на дисциплинарното наказание – „уволнение”. При това положение издадената от директора на ЦСМП-София Заповед ЗД №75/21.02.2023 г. според настоящия състав покрива нормативните изисквания на чл. 195, ал. 1 от КТ и е с предвиденото в закона съдържание.

С разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от КТ законодателят е предвидил срокове за налагане на дисциплинарни наказания, които са преклузивни и за тяхното спазване съдът следи служебно. В посочената норма е разписано правилото, че наказанията се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Спазването на тези срокове е обусловено от момента на връчване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание - в настоящия случай това е датата 22.02.2023 г.

Двумесечният срок от откриване на нарушението започва да тече от момента на узнаване на субекта - на нарушение и времето и мястото на извършване и съществени признаци на деянието, т.е. от установяването на нарушение от обективна и субективна страна, което в настоящия случай е сторено на 14.02.2023 г. с достигането до наказващия орган – директора на ЦСМП-София на Жалба от 10.02.2023 г., с вх.№97-00-4/14.02.2023 г. по описа на ЦСМП-София от Даниел Кировски, в която е описано поведението на С. П. към д-р Даниел Кировски, както и се съобщава за изпратените от С. П. съобщения по Viber до д-р Кировски, които са приложени към жалбата.

При това положение работодателят е спазил двумесечния срок за налагане на дисциплинарното наказание за вмененото на ищеца С. П. нарушение. Това е така тъй като съгласно чл. 194, ал.1 от КТ, дисциплинарни наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Краткият двумесечен срок се поглъща от едногодишния. Заповедта за налагане на наказанието е връчена на 22.02.2023 г. /който момент е меродавен за налагане на дисциплинарното наказание и към който момент се преценява дали е спазен преклузивният двумесечен срок/, преди изтичането на двумесечния срок, който е започнал да тече на 14.02.2023 г. и преди изтичане на едногодишния срок от извършване на нарушението, което нарушение в случая е извършено на 10.02.2023 г. с изпращане на процесните съобщения от ищеца до д-р Кировски по Viber.

С издадената от работодателя заповед за налагане на дисциплинарно наказание на ищеца П. е вменено извършването на нарушение на трудовата дисциплина – нарушение на чл. 187, ал. 1, т. 10 от КТ – неизпълнение на други трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение във връзка с нормата на чл. 14, ал. 1 от Етичния кодекс на служителите в ЦСМП-София.

По въпроса за доказаността на посоченото от работодателя нарушение, подробно описано в издадената от него Заповед за налагане на дисциплинарно наказание, настоящият съдебен състав намира следното:

Съгласно чл. 126, ал. 1, т. 7 КТ, при изпълнение на работата, за която се е уговорил, работникът или служителът е длъжен да изпълнява законните нареждания на работодателя, а съгласно т. 13. (предишна т. 12 - ДВ, бр. 95 от 2003 г) да изпълнява и всички други задължения, които произтичат от нормативен акт, от колективен трудов договор, от трудовия договор и от характера на работата. Неизпълнението на тези задължения съставлява нарушение на трудовата дисциплина, ангажиращо дисциплинарната отговорност на работника. Така, съгласно чл. 187, т. 7 КТ, неизпълнението на законните нареждания на работодателя е нарушение на трудовата дисциплина. Нарушение на трудовата дисциплина съгласно чл. 187, т. 10 КТ е и неизпълнението на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред, в колективния

трудова договор или определени при възникването на трудовото правоотношение. Както от разпоредбата на чл. 126, ал.1, т.13, така и от чл. 187, т. 10 КТ следва, че **при изпълнение на работата, за която се е уговорил, работникът е длъжен да изпълнява всички правила, касаещи трудовите му задължения, което включва освен нормативните актове и всички актове на работодателя, съответно актове на висшестоящото ведомство, които създават задължения във връзка с работата му, в т.ч. и вътрешноорганизационни правилници, свързани с трудовите му функции. Неизпълнението на задължение, произтичащо от такъв акт, независимо от характера на акта (нормативен или вътрешноорганизационен) – в това число и Етичен кодекс съставлява нарушение на трудовата дисциплина по чл. 187, т. 10 КТ.**

Съгласно чл. 14, ал. 1 от Етичен кодекс на служителите в ЦСМП-София „*В отношенията с колегите си служителят проявява уважение, коректност и толерантност, като не допуска поведение, което накърнява достойнството и правата на отделната личност*”.

Основният спорен между страните въпрос по делото е, дали написаните от ищеца П. до д-р Кировски съобщения - думи и изрази, както са описани в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание и установени от събраните писмени и гласни доказателства, както и описаното в цитираните Рапорт и Докладна поведение на ищеца П. спрямо колегите му в ЦСМП-София - представляват по своя характер и естество непозволено и неуважително поведение на ищеца П., което да ангажира дисциплинарната му отговорност по чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ във връзка с чл. 187, ал. 1, т. 10 от КТ – неизпълнение на други трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение във връзка с нормата на чл. 14, ал. 1 от Етичния кодекс на служителите в ЦСМП-София.

Съдът приема, че употребените от С. П. обидни думи към д-р Даниел Кировски целят да засегнат честта, достойнството, авторитета и доброто име на лекаря Кировски, както и да създадат у Даниел Кировски неприятни чувства, които да засегнат личността му. Употребените от С. П. думи и изразни средства “долен шиптър“, „боклук“ – два пъти, „Ти не си мъж ти си п*****“, „бе“ - съдържат обидни квалификации, насочени към Даниел Кировски с оглед обясненията на посочените думи в Тълковния речник и общоприетото им съдържание в обществото, като по този начин е унижено чувството за лично достойнство на засегнатия Кировски и е налице поведение на С. П., противоречащо на морала. **По този начин е извършено нарушение от С. П. на трудовата дисциплина по смисъла на чл. 187, ал. 1, т. 10 от КТ – неизпълнение на други трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение във връзка с нормата на чл. 14, ал. 1 от Етичния кодекс на служителите в ЦСМП-София. Етичният кодекс, който е в сила и има действие по отношение на работника П., задължава работникът П. да проявява уважение, коректност и толерантност, като не допуска поведение, което накърнява достойнството и правата на отделната личност, а с извършеното деяние – изпратените съобщения и цялостното си поведение и държание спрямо д-р Кировски и останалите си колеги: С. П. не само нарушава това свое задължение, а осъществява абсолютно недопустимо поведение.**

Следва да се подчертае още, че преди приемане на Етичния кодекс от 16.09.2013 г. е съществувал предходен Етичен кодекс, който е отменен с параграф 1 от преходните разпоредби на Етичния кодекс, утвърден на 16.09.2013 г. Видно от приложената първа длъжностна характеристика, връчена на ищеца при сключване на първия му трудов договор – на 26.10.2006 г. – т.1.2 нормативни изисквания – работникът е длъжен да познава и следи за спазването на всички вътрешни правила на Центъра, заповедите на директора и длъжностните характеристики на подчинените му служители. Предвид това съдът приема, че изначално работникът трябва да познава и спазва Етичния кодекс, както и всички останали вътрешни актове на работодателя, в това число и тези, регламентиращи правилата

за добро поведение на служителите на ЦСМП-София. Във втората длъжностна характеристика на ищеца, връчена му на 17.08.2009 г. се посочва, че работникът трябва да познава Етичния кодекс на ЦСМП-София. Същото задължение е предвидено и в третата длъжностна характеристика на ищеца, връчена му на 03.10.2011 г., както и в четвъртата му длъжностна характеристика, връчена на 17.05.2021 г. Предвид това неоснователно е твърдението на ищеца, че не бил запознат с текста на Етичния кодекс, поради което не можело да му се вмени нарушението. По делото се установи, че ищецът П. като работник на ЦСМП-София е бил длъжен да познава и спазва Етичния кодекс, за което обстоятелство същият писмено е декларирал с положения от него подпис върху длъжностните си характеристики.

По делото се установява, че С. П. като шофьор и д-р Даниел Кировски като лекар са работили заедно в един екип, който оказва спешна медицинска помощ на хората в гр. София. Именно лекарят е ръководителят на екипа, който екип е натоварен с тази значима обществена и социална функция – да се предоставя спешна помощ на нуждаещите се. В тази ситуация за С. П. в качеството му на работник, подчинен на лекаря, е било абсолютно забранено по морално етични съображения да се обръща към това лице с подобен род изрази, предвид че една такова поведение няма как да не повлияе в изпълнението на трудовите задължения на лекаря с този свой колега. Категорично недопустимо е и не може след като ищеца, който като шофьор на линейка е длъжен да работи задължително в екип – в случая със своя колега – лекарят – д-р Даниел Кировски, ищецът П. да си позволява каквото и да било неетично поведение, като следва отново да се подчертае, че използваните реплики са абсолютно неприемливи.

Доказва се по делото от гласните доказателствени средства – свидетелските показания на д-р Кировски, както и от представените рапорт и жалба на други служители от ЦСМП-София – медицински сестри, че ищецът не може да работи в екип – предприема самоволни действия, които са по същество неправилни, обсъжда и обижда колегите, с които работи, държи се непристойно, като ищецът няма желание да оказва помощ и съдействие. По този начин – чрез поведението на С. П. е създадена работна атмосфера в колектива на ЦСМП-София, нямаща нищо общо с уважение, толерантност и колегиално отношение между служителите, провокирано единствено и само от страна на ищеца П.. Предвид това, следва да се приеме, че всичко това пречи на нормалния работен процес на работодателя.

В процесния случай съдът намира, че описаното в заповедта поведение на ищеца П. може да се подведе под хипотезата на т. 10 на ал. 1 от чл. 187 от КТ.

С оглед на всичко изложено по-горе, доказано се явява допуснатото от ищеца П. **нарушение по чл. 187, ал. 1, т. 10 от КТ – неизпълнение на други трудови задължения, определени при възникване на трудовото правоотношение във връзка с нормата на чл. 14, ал. 1 от Етичния кодекс на служителите в ЦСМП-София.**

Наложено на ищеца наказание е определено в съответствие с критериите на чл. 189, ал. 1 КТ, отчитайки тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и поведението на работника П.. Показателен в тази насока е големият брой използвани обидни думи и изрази, показващ трайното неуважение, липса на коректност и толерантност. Следва да бъде отчетена и липсата на самокритично отношение на ищеца П. към извършеното. На следващо място, следва да се посочи, че преценката на тежестта на нарушенията следва да се основава на всички обстоятелства, имащи отношение към извършеното дисциплинарно нарушение, в това число характера на извършваната дейност и значимостта на неизпълнените задължения по трудовото правоотношение, с оглед настъпилите или възможни неблагоприятни последици за работодателя, обстоятелствата при които е осъществено неизпълнението, както и субективното отношение на работника/служителя към конкретното неизпълнение.

Ищецът С. П. е шофьор на линейка в ЦСМП-София. Дейността на работодателя е с

висока степен на обществена значимост – оказване на незабавна медицинска помощ на граждани в спешни случаи. Възможни са неблагоприятни последици за работодателя от липсата на нормални работни взаимоотношения между двамата колеги – шофьорът П. и лекарят – д-р Кировски, от една страна, и шофьорът П. и останалите му колеги, от друга страна, в резултат на отправените обиди и недопустимо поведение на ищеца към колегите си. Липсата на нормална работна обстановка, добри отношения, колегиалност и доверие между служителите на ЦСМП-София са сериозни проблеми и ако точно поради това, спешният екип не е в състояние да достигне до определен адрес и да се отзове на сигнал за оказване на спешна медицинска помощ. Това би могло да доведе до сериозни, неизмерими, дори фатални последици, а същевременно – и до сериозно увреждане на авторитета на ответника – работодател. Поради тази причина съдът счита, че извършеното от ищеца нарушение на трудовите задължения е достатъчно тежко, за да предпостави налагането на дисциплинарно наказание „уволнение“.

Така, в обобщение на изложеното, **неоснователен се явява искът на ищеца С. П. с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ за признаване за незаконно и отмяната на уволнението му, тъй като ответникът е спазил изискванията на трудовото законодателство при налагането на дисциплинарното наказание на ищеца. И тъй като основателността на предявените по чл. 344, ал. 1, т. 2 и чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 225 от КТ искове е обусловена от основателността на иска за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна, неоснователна се явява и претенцията на ищеца за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност и за заплащане на обезщетение.**

Предявеният иск по чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ за поправка на основаниято за уволнение, вписвано в трудовата книжка е недопустим, предвид което следва да бъде оставен без разглеждане, а производството по делото по отношение на този иск да бъде прекратено. Предявеният иск по чл.344, ал.1, т.4 от КТ е недопустим, поради липса на правен интерес от търсената с него защита. В хипотезата на предявен от ищеца иск по чл.344, ал.1, т.1 от КТ – за признаване на незаконно и отмяна на уволнението, извършено на посоченото в уволнителната заповед основание, недопустим, поради липсата на правен интерес се явява предявен при условията на обективно кумулативно съединяване иск с правно основание чл.344, ал.1, т.4 от КТ. Една от правните последици на уважения иск по чл.344, ал.1, т.1 от КТ е тази, установена с чл.346 от КТ - вписване на отмяната на незаконното уволнение в трудовата книжка на работника/служителя. Ето защо, в случай на предявен иск по чл.344, ал.1, т.1 от КТ, липсва правен интерес от предявяването на иска по чл.344, ал.1, т.4 от КТ. В този смисъл е и константната съдебна практика. В случая от ищеца се поддържа незаконност на уволнението, извършено със спорната заповед на основаниято по чл.330, ал.2, т.6 от КТ – дисциплинарно уволнение и се претендира неговата отмяна с предявения иск по чл.344, ал.1, т.1 от КТ, като не се твърди от ищеца наличие на друго основание за прекратяване на трудовото правоотношение. С оглед гореизложените мотиви, настоящият съдебен състав приема, че предявеният иск по чл.344, ал.1, т.4 от КТ се явява недопустим и като такъв следва да бъде оставен без разглеждане, а производството по делото в тази част – да бъде прекратено.

В прекратителната част постановеното решение има характер на определение и подлежи на обжалване по реда на чл.274 ГПК, като преграждащо по-нататъшното развитие на делото.

По разноските:

-

При този изход на делото, претенцията на ищеца за присъждане на разноски е неоснователна, а тази на ответника е основателна. На основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, ищецът С. П. следва да заплати на ответника-ЦСМП-София сумата от 100 лева,

представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от С. Б. П., с ЕГН *****, с адрес: гр. София, кв. „Орландовци”, ул. „Христо Трайков” №7 чрез процесуалния си представител *адв. Р. С., САК, с адрес за призоваване: гр. София, ул. „Зорница” №2, ет.1, офис 1* срещу **Център за спешна медицинска помощ – София /ЦСМП-София/, с БУЛСТАТ *****, представлявано от д-р Георги Гелев-директор, със съдебен адрес: гр. София, бул. „Васил Левски” №129, **искове: иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ** за признаване на уволнението, наложено със Заповед ЗД №75/21.02.2023 г. на работодателя, за незаконно и неговата отмяна, с **иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ** за възстановяване на предишната работа - „шофьор на линейка” в ЦСМП-София и **осъдителен иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, във вр. чл. 225 КТ** за заплащане на обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа поради уволнението в периода 22.02.2023 г. до 27.07.2023 г.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустим, поради липса на правен интерес предявения от С. Б. П., с ЕГН *****, с адрес: гр. София, кв. „Орландовци”, ул. „Христо Трайков” №7 чрез процесуалния си представител *адв. Р. С., САК, с адрес за призоваване: гр. София, ул. „Зорница” №2, ет.1, офис 1* срещу **Център за спешна медицинска помощ – София /ЦСМП-София/, с БУЛСТАТ *****, представлявано от д-р Георги Гелев-директор, със съдебен адрес: гр. София, бул. „Васил Левски” №129 **иск по чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ**, за поправка на основанията за уволнение, вписвано в трудовата книжка и прекратява производството по делото в частта по този иск.

ОСЪЖДА С. Б. П., с ЕГН *****, с адрес: гр. София, кв. „Орландовци”, ул. „Христо Трайков” №7 да заплати на **Център за спешна медицинска помощ – София /ЦСМП-София/, с БУЛСТАТ *****, представлявано от д-р Георги Гелев-директор, със съдебен адрес: гр. София, бул. „Васил Левски” №129 **сумата от 100 лева**, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО в частта, имащо характер на определение за прекратяване на производството по делото, подлежи на обжалване с частна жалба пред **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД в ЕДНОСЕДМИЧЕН СРОК**, считано от датата на връчването му на страните.

РЕШЕНИЕТО в останалата му част подлежи на обжалване с въззивна жалба пред **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД в ДВУСЕДМИЧЕН СРОК**, считано от датата на връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:.....

Съдия при Софийски районен съд: _____